

ת"פ 14231/04 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 22-04-14231 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני:	כבוד השופט אלכס אחטר מדינה ישראל ע"י ב"כ עזה"ד דורית לוי פרנק
בענין:	המאשימה נגד
	פלוני הנאשם ע"י ב"כ עזה"ד שחף אולמן ממשרדה של עו"ז תמי אולמן

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בעבירות המוחסנת לו בכתב האישום המתוון, עבירות **תקיפת סתם של קטן עליו אחראי הנאשם** (ריבוי עבירות) לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין תשל"ג - 1977 וUBEIROT AIOMIM (מספר עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין וזאת על בסיס העובדות המפורטות בכתב האישום המתוון. בטעמיה, במשך מספר שנים נהג הנאשם לתקוף את ארבעת ילדיו הקטנים באמצעות דחיפות, סטרוות ובעיטות וכן לקלל אותם ולכנות אותם בכניםים משפילים.

הנאשם נעצר מאחריו סORG ובריח מתאריך 24.03.22 ועד לתאריך 02.06.22 אז שוחרר למעצר בית מלא בתנאים מגבלים שאסרו עליו כל קשר עם אשתו וילדיו, לרבות הרחקתו לעיר בית שמש. איסור יצירת הקשר בוטל בהדרגה בהתאם לצורכי הטיפול עד שככל הגבלות הוסרו בתאריך 11.01.23.

בדין שהתקיים בפני בתאריך 13.09.22 הודיעו הצדדים שגובש ביניהם הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוון, יורשע ווופנה לקבלת تسוקיר שירות מב奸 בעניינו טרם שמייעת טיעוני הצדדים לעונש. ההסדר לא כלל ענישה מוסכמת. בהתאם לאמור, הוגש כתב האישום המתוון, הנאשם הודה והורשע ווופנה לקבלת تسוקיר בעניינו.

تسוקרי שירות המבחן

בתאריך 13.03.23 הוגש تسוקיר שירות המבחן לפיו הנאשם, בן 45, נשוי ואב לשישה ילדים בגלאי 19-8 שטרם מעצרו עבר כמורה.

לנאשם זוג הורים וארבעה אחים. אביו של הנאשם התמודד עם התמכרות לאלכוהול והגביל כלפי הנאשם ואחיו באליםות

עמוד 1

על מנת לחנכם. בין ההורם שררה מתייחסות שהתבטאה במריבות קשה ובעלימות מילולית הדדית לעני ילי המשפה. בעקבות כך, הנאשם הרבה לבנות מחוץ לבית והתמודד עם קשיים למדים שלא הגיעו מענה.

הנאשם סיים 12 שנים למד ללא תעודת בגרות, התגייס לצבא והשתחרר לאחר 4 חודשים על רקע אי התאמה. לאחר שחרור עבד בשיפוצים ולמד למדים הוראה. עד למאצרו, עבד כמורה כבית ספר יסודי.

הנאשם נישא לאשתו בגיל 23, לבני הזוג נולדו שישה ילדים. אשתו של הנאשם מנהלת משפחתו בביתם.

הנאשם תיאר שלאחר שנולדו ילדיהם, התקשו הוא ואשתו בהצבת גבולות, חוות תחושות לחץ ועומס ואובדן שליטה כאשר ילדיו לא הלכו באופן סדרי למסגרות החינוכיות ולא נשמעו לסמכו. מתוך תחושת חוסר השליטה ואובדן העשויות, הנאשם הגיב כלפי ילדיו באלימות פיזית, רגשית ומילולית.

הנאשם ומשפחתו נחשבו בקהילה שלהם כמשפחה טוביה וחזקת המבוססת על ערכי נתינה לזרות ומתרך כך, נמנעו מלגשת לטיפול זוגי ומשפחי והקיעו מאמצים בשמרות התמונה של משפחה חיובית וمتפקדת.

לאחר חסיפת העבירות, הנאשם נעצר, בהמשך שוחרר בהרחקה לעיר מרוחקת ונאסר עליו ליצור קשר עם אשתו וילדיו במשך 9 חודשים. בהמשך שונו הגבולות והותר לנאים לפגוש את משפחתו פעמי שבוע, בתחילת במרקץ קשר, וכיום בדירה בה מתגורר לבדו. הנאשם איננו בקשר עם בנו הבכור, המתлон בתיק זה, עקב סירובו של הבן.

הנאשם חשש לשוב לביתו לפניו ישלים את הטיפול מחשש להתרדרות מחדש במצב המשפחה. בគונת הנאשם להשתלב בטיפול משפחתי באמצעות הרווחה במקום מגורי המשפחה.

הנאשם הסביר את הרקע לביצוע העבירות, הביע אמפתיה לילדים, לצד חרטה על התנהלותו והביע רצון לשוב לקשר עימם ולתפקיד כהורה. שירות המבחן התרשם הנאשם נעדך כלים להתרומות עם מצבו לחץ ומצוקה. מעצרו הנאשם היה קשה עבورو ובמהלכו חוות חרדות ומחשבות אובדן עקב החשיפה לחברה עברינית.

הנאשם מטופל במרכז למניעת אלימות ומשתף פעולה טיפולו. הנאשם מצלה להיעזר וניכרת התקדמות במצבו. הגורמים המטפלים ממיליצים שהנאשם יחש את קשריו עם בני המשפחה, בתהילך הדרגתית, על מנת לבסס אינטראקציה חיובית תחת פיקוח. אשתו וילדים מטופלים על ידי שירות הרווחה ועתידיים להתחילה טיפול יחד עם הנאשם.

מאז מעצרו של הנאשם, אשתו מתקשה בתפקיד ניהול הבית, מצד הילדים עולים קשיים רגשיים והתנהגותיים והם נעדרים מסגרות החינוך. הבן הבכור נמצא במצב נפשי קשה וחושש מהזרתו של הנאשם הביתה, בניגוד לאמו ואחו, דבר היוצר קונפליקט נאמניות ומגביר את מצוקתו וכן מקבל טיפול רפואי.

הנאם נעדר הרשותות קודמות ושירות המבחן התרשם שהוא משתף פעולה עם גורמי הטיפול השונים, מביע מוטיבציה לשינוי מצבו ואופטיה כלפי ילדיו. הנאם לוקח אחריות על מעשי ומבחן שעליו לשאת בענישה. עם זאת, הנאם ומשחתו נזקקים להמשיך טיפולו. על מנת שההlixir הטיפולי יתרחש באופן מדורג ומפוקח, המליץ שירות המבחן על דחיה של שלושה חודשים בטרם יגבש המלצה עונשית.

בתאריך 26.06.23 הוגש תסוקיר משלים במסגרת שבתקופת הדחיה התראה הנאם אחת לשבוע עם בני משחתו בטיפול משפחתי והוא עצמו ממשיך גם בטיפול הפרטני בשירותי הרווחה. הנאם תיאר שהטיפולים עוזרים לו לשנות את דפוסי התנהגותו וחביבתו. הנאם מצילח ליצור קשר מיטבי עם ילדיו הצעירים ומנסה בעזרת מכתבים להתקרב אל ילדי הגדולים. ילדיו של הנאם אינם לומדים במסגרת חינוך עקב קשה של אשתו בניהול מיטבי של הבית לבדה.

אשתו של הנאם מטופלת אף היא בטיפול פרטני וזאת נוספת על הטיפול המשפחתי ומסרה שמצילהה להציב גבולות לילדיה והם מגיעים למסגרות החינוך באופן סדר, מלבד בנה המתבגר, אליו היא חווה קשרים רגשיים והתנהגותיים. עוד תיארה שחיל שינוי בנאם והוא מכיל סיטואציות מורכבות בצורה טוביה יותר. لكن, היא מעוניינת שהנאם יחוור בהדרגה לביתם והם ינהלו אורח חיים נורטיבי בליווי אנשי המקצוע.

ambilior שנערך עם גורמי הרווחה, נמסר שהנאם משולב טיפול פרטני למניעת אלימות לצד הטיפול המשפחתי וכן גם ילדיו מקבלים מענים טיפולים. עם זאת, נמסר שהתקבל דיווח על כך שהנאם מנסה לשלאות באשתו ובילדיו באמצעות שיחות טלפוןניות. כך גם הגורם הטיפולי המתפל מסר שהנאם משתף פעולה הטיפול אך ממשיך להציג תמונה חיובית ומתקשה להעמק בקשריו וכן ממלץ על המשך הטיפולים הפרטני והמשפחתי.

למרות המוטיבציה של הנאם להיעזר טיפול, בשל השלב הראשוני בו הוא מצוי, המליץ שירות המבחן על דחיה נוספת של שלושה חודשים בטרם יגבש את המלצהו.

לאחר ששמעתי את דבריו הנאם בפניי בדיון מתאריך 04.07.23, הורייתי על קבלת תסוקיר נוספת.

בתסוקיר הסופי שהוגש בתאריך 24.10.23 ציין שבמאלצת הגורמים המתפלים, הנאם עבר להתגורר ביחידת דיור הסמוכה לביתו ותחל ל לעבוד בשעות אחר הצהרים כמורה בבית ספר סמור. הנאם תיאר שלידיו מתמידים בהגעה למסגרות החינוכיות והמתבגרים לומדים בישיבה פנימיתitis כאשר בנו הבכור מתגורר אצל דודיו. הנאם תיאר שיחסיהם טובים אך הקשי העיקרי מצוי מול בתו הגדולה (בת 18.5) אשר גרה בבית ומתקשה לקבל את חזורתו למגורים סמוכים ואיןנה נמצאת במסגרת לימודית.

הנאם מתמיד בטיפול הפרטני ויחד עם אשתו וחלק מילדייהם מתמידים בטיפול המשפחתי והליכים אלה עוזרים לו לשנות את דפוסי מחשבתו.

הגורמים הטיפוליים מסרו שהנאשם משתף פעולה בטיפולו, ומשתף בקשייו וברגשותיו. הנאשם ואשתו החלו גם בטיפול זוגי והנאשם מתקדם בצורה טובה בהליך הטיפולי ומצילח לשפר את דפוסי התנהגותו וחשיבותו. שירות המבחן התרשם מחשיבות המשך הטיפולים הפרטני והמשפחתי לאור האמור, המליץ על הטלת צו מבנן לשנה ועל הטלת מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה ככל הנימוק.

טייעונים לעונש

בתאריך 25.12.23 התקיימה בפני ישיבת טיעונים לעונש.

מטעם הנאשם הוגשנו תעוזות ומתכבים שונים (נ/1) והעידו אשתו ושלושה מכירים המכירים את הנאשם ומשפחותו מזה שנים. אשתו של הנאשם סיפרה שלאחר מעצרו של הנאשם הבית התפרק ואותות המעצר ניכרו על חלק מילדיהם. מאז שובו של הנאשם, כולן נכנסו לטיפולים שונים והבית התחלил להשתקם, כאשר הקשר עם הנאשם הולך ונבנה.

מרבי העיד שהוא מכיר את הנאשם מזה 12 שנה והנאשם עשה שינוי מזיקה לכאן וכעת מקבל את ילדיו בכל מצב. מר מ' העיד שהוא מכיר את הנאשם מהקהילה והנאשם היה עוזר להקהילה במשך שנים רבות ששhicץ שלל פעולות התנדבותיות.

גברת ב"ס העידה שהוא עובדת סוציאלית במקצועה ועובדת בכפר ילדים כאשר מרבית ילדייה היו תלמידיו של הנאשם או במשפחהו של אשת הנאשם. בן סימון העידה שהילדים מרגשים אהבה וacceptance כלפי הנאשם וגם אחורי שכבר סיימו ללימוד עצמו, הם מחכים לשיחות ממנו לאחר שקיבלו ממנו הרבה.

בא כוח המאשימה, הפנה בטיעוני לעובדות כתוב האישום המתוקן לפי העבירות שביצע הנאשם כלפי ילדיו נמשכו מספר שנים וטען שבמעשיו, פגע הנאשם בערכיהם של שלמות גוף ונפשם של בני משפחתו ובזכותם ליחס אהבה, שלום וכבוד בתוך ביתם. בנסיבות אלה, ההחלטה קבעה שנדרשת עונשה מוחשית שתՐתיע עבריניים פוטנציאליים ולכן לא רק ב痼ע מתחם עונשה שנע בין 15 ל-30 חודשים מאסר בפועל.

לנאשם אין הרשות קודמות או מאוחרות והוא הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן ולקח אחריות מלאה על מעשיו. מאחר שהנאשם נרתם להליך הטיפולי ועבר בו כברת דרך וכן משף פעולה ומתחם בו לאורך זמן, סבורה המאשימה שבמקרה קונקרטי זה ניתן לסתות מהמתهم אליו עטרה מטעמי שיקום וביקשה להטיל עליו 6 חודשים מאסר בפועל בעבודות שירות, צו מבנן לשנה, מאסר על תנאי וקנס.

בטיעונה, ב"ס הנאשם הפנתה לניטותיו האישיות של הנאשם ולנסיבות שגרמו לשינוי בהתנהגותו כלפי ילדיו. לדבריה, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וכבר בהזדמנות זו ביקש לקבל טיפול על מנת לשיקם את משפחתו שניזוקה עקב התנהלותו.

הנאשם שהוא חודשיים במעצר בגין סורג ובריח ובמשך 9 חודשים הורחק מביתו ומבנה משפחתו, דבר שהוא קשה לו

מאוד. באת כוחו הוסיף שכיהם הנאשם שב להtagורר בבתו עם משפחתו והוא מחזיק בשלוש משרות לאחר משרד החינוך אפשר לו לחזור לעבודתו.

באת כוח המשיב הפantha לפסיקה רלוונטי ובקשה להטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות וזאת על מנת שלא לפגוע במשפחה כולה כאשר הנאשם הוא המפרנס היחיד.

הנאשם ביקש לשאת דבריו ומדם ליבנו תיאר כיצד המ Zucker וההלייר בעקבותיו גרמו לו לעצור ולקחת את הדברים למקום חיובי, כיצד נרתם להליכים הטיפוליים ואת הקושי שלא להיות בקשר עם אשתו ולידיו. הנאשם תיאר את הקשיים עימם מתמודד בטיפול ואת ההלייר הדרגתית בו חזר לבתו ולקשר עם משפחתו. הנאשם תיאר שהצטברו להם חובות רבים וכן הוא עובד בשלושה מקומות שונים.

הנאשם אמר שכל התהלייר היה הדבר כי קשה שעבר בחיו אך הוא גם הדבר הטוב ביותר שקרה לו מאזר שכיהם האווירה בבית שונה ונעימה, הקשר שלו עם ילדיו אחר והוא למד כיצד להתנהל אחרת. הנאשם הביע צער על עוגמת הנפש שגרם לבני ביתו ואמר שהוא מבין שעליו לקבל עונש על מעשיו זהה, לצד רצונו בהמשך הטיפולים.

בעקבות עדמות הצדדים, הורתה על עריכת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות שיבחן את כשרונות הנאשם לבצע עבודות שירות ככל שכך יחולט. בתאריך 14.02.24 הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם נמצא כשיר לבצע עבודות שירות אנדרטת מג"ב בברקאי.

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההליימה, היינו קיומו של יחסי הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידות הפגיעה בו, במידות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם העונישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בהתאם למתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה המפורחות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו 40ה' לחוק.

בunningו, אין חולק כי גם לאחר תיקון כתוב האישום מדובר בעבירות אלימות ובמקרים מסוימים כלפי ילדי המשפחה, בתוך התא המשפטי, הפגיעה בכבודם ובזכותם לביטחון ולהגנה דזוקא מצד זה אשר אמון על שלומם

שלוותם. לעניין זה, אפנה לע"פ 6758/07 פלוני נ' מ"י, שם נקבע לעניין זה כדלהלן:

"**מעשי אלימות** בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרו יחס של אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים בתחום המשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלים על פי רוב בידי חזק כלפי החלה. פערו הכוחות הם גדולים שמדובר באלים כלפי קטינים או כלפי בת זוג".

הערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, הם הפגיעה בשלוותם הנפגעים - ילדיו הקטינים של הנאשם, בזכותם לבוגד ולבטחו בתחום התא המשפטי, ומונבו הצורך לשמר על שלוותם בתחום התא המשפטי ובתווך ביתם מבקרים. כפי שנכתב ברע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.21):

"זה לא כבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלים בתחום התא המשפטי, ההרס יכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתוחשת הביטחון של יושבי הבית, לבודם ושלמות גופם (רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021))."

וכן ברע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (04.02.21):

"**תופעת האלים** בתחום המשפחה היא תופעה נסידת הפוגעת פגיעה קשה בתוחשת הביטחון, לבודן ושלמות גופן של נשים, בתחום ביתם, מבקרים. בנסיבות העניין, משתקפת אף חומרה יתרה שהמבקש תקף את בתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתקופתו כהוראה עליו למגן לבני ביתו. בהתאם לכך, נדרש ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עברינאים פוטנציאליים מנקיית אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

אשר לנקיית אלימות כלפי קטינים לצורך "חינוך" קבע בית המשפט העליון שמדובר בתופעה חמורה ופסולה שאבד עליה הכלח ושנזקה רב (ע"פ 4596/98 פלונית נגד מדינת ישראל (25.01.00)):

"בהתאם לכל האמור, יש לקבוע, כי ענישה גופנית כלפי ילדים, או השפלה ובירוי לבודם בשיטת חינוך מצד הוריהם, פסולה היא מכל וכל, והוא שיריד לתפיסה חברתית-חינוכית שאבד עליה כלח. הילד אינו רכוש הורה; אסור כי ישמש שק אגרוף, שבו יוכל הורה לחברו כרצונו, כך גם כאשר הורה מאמין בתום-לב שמאפייל הוא את חובתו וזគתו לחינוך ילדו. הילד תלוי בהורה, זיקוק לאהבתו, להגנתו ול מגעו הרך. הפעלת ענישה הגורמת לכאב ולהשפה אינה תורמת לאישיותו של הילד ולchinוכו, אלא פוגעת היא בזכויותיו כאדם. היא פוגעת בגופו, ברגשותיו, בכבודו ובהתפתחותו התקינה. היא מרחיקה אותנו משאייפתנו לחברה נקייה מאלים. אשר-על-כן, נדע כי שימוש מצד הורים בעונשים גופניים או באמצעות המבזים ומשפילים את הילד כשית חינוך, הינו אסור בחברתנו **כיום**".

בעניינו, הנאשם תקף במספר שנים ארבעה מילדיו בסטריות וඅගרופים, צעק עליהם, קליל אותם והשפיל אותם וזאת אף ממשם שלא סרו למרותו והנאים איבד עשתונותיו. ניתן לשער שהנאים היה מושך בהתנהלות מכוערת זו לולא היה בנו הבכור מתلون ומספר על מעלוין.

באשר למדיניות הענישה הנוגגת, בפסקה נקבע מנגד רחוב של מתهم עונש הולם לעבירות בהן הורשע הנאשם וכל מקרה ומקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו.

ברע"פ 18/5705 ס' ק' נ' מדינת ישראל (29.08.18) - נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בביצוע ריבוי עבירות של תקיפה סתם ואיומים שביצע כלפי אשתו וילדיו במשך שנים. המערער נילח הוכחות במשך תשע שנים ולאחר מכן השורשע,ណון ל-6 חודשים עבדות שירות וזאת בשל חלוף הזמן בלבד. בערעורו, בית המשפט המ徇די הקל בעונשו וגזר עליו 4 חודשים עבודות שירות בשל חלוף הזמן, מעצרו למשך תקופה ארוכה וספק בעניין התישנותו של חלק מהעבירות. בקשה ערעור שהגish נדחתה.

ברע"פ 21/3719 פלוני נגד מדינת ישראל (07.06.21) - נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בתקיפת קטין על ידי אחראי בנסיבות המקרה, הכה הנאשם את שלושת ילדיו הקטנים, במספר הזדמנויות, במשך חמיש שנים, בין היתר באמצעות חגורה באופן שהותיר סימנים, בסטרות, משיכות בשערות, איומים בסיכון, בעיטות ואגוףם. הנאשם נידון לעונש בן 40 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. ערעור הנאשם לביהם"ש המ徇די על חומרת העונש, נדחה. ביהם"ש העליון קבע שעונשו של הנאשם לא חריג ממединיות הענישה הנוגגת.

ברע"פ 19/1322 פלוני נגד מדינת ישראל (14.03.19) - נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בתקיפת קטין על ידי אחראי הגורמת חבלה, ובתקיפת קטין על ידי אחראי. הבקשה הופנתה כלפי החלטה שלא להימנע מהרשעתו. בנסיבות המקרה, הכה הנאשם את בתו הקטינה, בהזדמנויות שונות, לעיתים באמצעות חגורה, ולא פעמי תוך השפלה במרחב הציבורי. על הנאשם גזרו מאסר על תנאי, צו של"צ, פיצוי וצו מב奸. ביהם"ש העליון קבע כי מעשיו של הנאשם מגלים חומרה יתרה, וכי אין בהרשעתו כדי לפגוע באופן קונקרטי בשיקומו.

בע"פ 9633/16 פלוני נגד מדינת ישראל (18.04.18) - ביהם"ש העליון דחה את ערעורו של הנאשם על הכרעת דין ועל גזר דין של בית המשפט המ徇די. הנאשם הורשע בחמשה מקרי אלימות כלפי אשתו וככלפי ילדיו במשך שנים, ונידון ל-27 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. הנאשם הורשע באירועים הכלולים שבירית ידה של אשתו; לעיתים; הכתת בתו לרבות באמצעות חגורה; והכתת בנו בין היתר באמצעות צינור. ביהם"ש העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם אינו חמור יתר על המידה, וכי הוא משקל את נסיבות המעשה והעשה.

בע"פ (מח' י-ט) אנג'ידאו נגד מדינת ישראל (18.07.17) - ביהם"ש המ徇די קיבל את ערעורו של הנאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי, כך שעונשו הופחת מ-7 חודשים ל-4 חודשים מאסר. בנסיבות המקרה, הכה הנאשם את בתו הקטין בשני אירועים: באחד באמצעות מקל מטאטא, חגורה, וככל של "עכבר" מחשב וגרר אותו; ובשני באמצעות חגורה. בית משפט קמא קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר בפועל לתקופה שבין מספר חדשים ועד לשנה וחצי. הנאשם התקחש למעשים שביהם הורשע ושירות המבחן לא בא בהמלצת שיקומית בעניינו. ביהם"ש המ徇די קבע שהמתחם שקבע בית משפט קמא הוא נכון וראוי, וכך גם העונש שהוטל על הנאשם. עם זאת מצא בית המשפט לנכון להתערב בעונש ולהמתיקו קמעא נוכח שינוי נסיבות במשפטת הנאשם המעד על הדרדרות במצבה של המשפחה.

בע"פ (מח' ח') 13-12-8394 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.2.14) - התקבל באופן חלקו ערעור המדינה על קולות העונש, בעניינו של הנאשם אשר הורשע בביצוע עבירות אלימות במשפחה. הנאשם במשפט רב של הזרמנות תקף, בין היתר, את בתו הקטינה באמצעות גופו ואף באמצעות חפצים. בית משפט השלום גזר עליו 120 שעות של"צ וצו מבנן למשך 18 חודשים. בנוסף על כך, בית המשפט המחויז הטיל על הנאשם מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

במקרה זה שבפני, עובדות כתוב האישום המתוקן מהתנהוגות מכוערת ולאימה של הנאשם כלפי ילדיו הקטנים עליהם היה אחראי במשך מספר שנים. התנהוגות זו אולי לא גרמה לחבלות חמורות ואולם אין בכך כדי להמעיט מאיוירט הטרור שהשליט הנאשם בביתו וכראיה, ניתן לראות כיצד בנו הבכור של הנאשם סירב ליצור עימו קשר בתחילת התהילה וכייך חש מפני חזרת הנאשם לבתו.

נסיבותיו של מקרה זה מוביל לקביעה שמתחם העונש ההולם למעשה העבירות, נע בין 12 חודשים מאסר בפועל ועד ל- 24 חודשים מאסר בפועל, לצד הטלת ענישה הצופה פנוי עתיד וקנס.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

לנאים אין הרשות קודמות או מאוחרות. עד למצורו עבד הנאשם כמחנך ולמעשה, גם בעת שב הנאשם לעובודתו כאשר מטעמו הוגשעו עדויות ומכתבים המעידים על היותו איש חינוך הנוגג כלפי תלמידיו באופן מעשי ואוהב.

ה הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן בהזרמנות הראשונה ובכך, לקח אחריות על מעשיו, חסר זמן שיפוטי רב וחשוב מכל, חסר מבני משפחתו מלתת את עדותם ולשחרר את החוויה הקשה.

כמו כן, מראשית ההליך, הכיר הנאשם במעשיו הרעים וביקש טיפול על מנת למנוע את הישנות התנהוגות ועל מנת שיקבל כלים להתמודדות עם תסכוליו ועם האתגרים שמציבים לו.

עוד יש לזכור בchner את מעצרו של הנאשם מאחורי سورג ובריח במשך חודשים אחדים ידוע שניים מימי מאסר.

למעשה, לאור העבירות אותן ביצع הנאשם, ריבון, ריבוי הנפגעים ומשך השנים בהן בוצעו היה מקום לגזoor על הנאשם תקופת מאסר בפועל מאחורי سورג ובריח. אולם, במקרה זה, לאור ההליך השיקומי המשמעותי אותו עבר הנאשם לאחר זמן, השכלו הצדדים שניהם לבקש לגזoor על הנאשם מאסר בפועל בעבודות שירות בלבד אלא שהם חלוקים במשך התקופה. כאמור, ללא הлик הטיפולי אותו עבר ועדין מתמיד בו הנאשם, היה מקום לגזoor עליו מאסר בפועל, אך סבירני שהיה הтик בו יש לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום ולהטיל על הנאשם מאסר שנשא בעבודות שירות כפי שקבעו הצדדים ובצדק.

אכן, הנאשם עבר טיפולים פרטוני ומשפחתי במשך כשנתיים וגם כתע הוא מעוניין להמשיך בו ולהשלימו וזאת על מנת

لتunken ולו במעט את הנזק שגרם לבני משפחתו ובית המשפט מעוניין לחזקנו בדרך זו. עם זאת, לא ניתן להתעלם ממשמעותו הרב בו בוצעו הבעיות ומהעובדה שאליה בוצעו כנגדם מספר קטינים כדרך של חינוך ולמעשה פגעה בנפשם הרכה של הקטינים, כפי שניתן להתרשם מדיווחי הגורמים המתפלים בפני שירות המבחן. בנסיבות אלה, מקובלת עליי עמדת המאשימה שביקשה להטיל 6 חודשים מאסר בעבודות שירות.

בשים לב למצבה הכלכלי של המשפחה ומשהטלה עיצום כספי למעשה יפגע בנפגעים, לא מצאתи לנכון להטיל על הנואש עונישה כספית.

סוף דבר, מבלי להקל ראש בנסיבות ביצוע הבעיות, בשים לב לנתחנים שפורטו ולעמדת הצדדים, אני מטיל בזאת על הנואש את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר יבוצע בעבודות שירות. מתוקפה זו תנוכה תקופת המעצר - מעצרו של הנואש על פי רישומי שב"ס. הנואש יתייצב בתאריך 02.04.24 בשעה 08:00 במשדי הממונה על עבודות השירות - **יחידת ברקאי שלוחת צפון מתחם כלא מגידו** וזאת לצורך קליטתו.

2. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים וה坦אי הוא שהנאש לא יעבור בפרק זמן זה על עבירה שהורשע בה בתיק זה או כל עבירה מסווגאלומות גופנית פיזית או מילולית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 וירשע בה.

3. הנואש יחתום על התcheinות כספית על סך של 5,000 ₪ לפיה יתחייב תוך 3 שנים מהיום להימנע מלעבור על עבירה של אלימות מילולית או פיזית, שעונשה שנתיים מאסר ומעלה.

4. צו מבחן למשך שנה.

הסביר לנואש כי ככל שלא ימלא אחר צו המבחן, יוכל ותוגש בקשה עונינו יבוא לבית המשפט לצורך דיון מחדש ברכיבי העונשה של גזר הדין.

המצוירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחווזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מץ 2024, במעמד הצדדים.

עמוד 10

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il